

קוסם ומניה למשקיעים עם אורן נשימה

מניות של ברקשייר

וורן באפט. הכלל הראשון הוא "אסור להפסיד כסף", והשני הוא: "לא לשכוח אף פעם את הכלל הראשון"

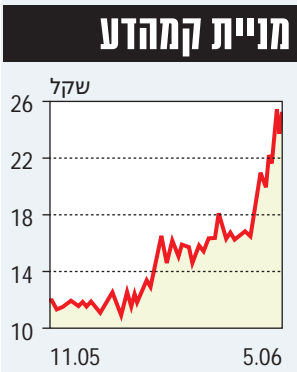
תצלום: בילימבנת

היינץ מכרה את המותג לינדה מקרתני למתחרה האמריקאית של טבעול

חברת היינץ העולמית השלימה בסוף השבוע שעבר את מכירת המותג לינדה מקרתני לחברת היין האמריקאית (Hain Celestial) הממכרת את המותג כחלק מרעיון של עסקיה והתמקדותה בעסקי הקטשופ והרט' בים, ארוחות וחטיפים ומזון לילדים. פרטי העסקה לא נמסרו. היין שבסיסה בניו יורק, היא חברת אחזקות בתחום המזון הטבעי, האורגני והאתני ונסחרת בוול סטריט בשווי של מיליארד דולר. החברה, שבשליטת אירווין סיימון, משווקת בין היתר את המותג Yves Veggie Cuisine של מזון דמוי בשר. היינץ ניהלה מגעים ראשוניים למכירת מותגי לינדה מקרתני לחברת טבעול שבשליטת אסם (58%), אך נראה שטבעול לא היתה מוכנה לשלם את המחיר שנדרש עבור מותגי לינדה מקרתני, הכוללים תחליפי בשר צמחיים קפואים. מכירות המוצרים במותג הגיעו לפי הערכות ל-25 מיליון דולר ב-2005, אך סבלו מנסיגה כתוצאה מהמעבר של צרכנים למוצרים מצוננים. יורם גביון

חברת קמהדע חתמה על מזכר הבנות עם חברת ביוטכנולוגיה אירופית מובילה

חברת קמהדע, המפתחת את תרופת ה-API לטיפול במחלת הנפחת התורשתית, חתמה על מזכר הבנות עם חברה בירפרמצ' ביטית אירופית מובילה. המזכר הוא לגבי ביצוע בדיקת היתכנות לייצור התרופה להזרקה מחומרי גלם של החברה האירופית, באמי צעות תהליך הייצור הייחודי שפיתחה קמהדע.

סמנכ"ל הכספים של קמהדע, סעדיה עוזרי, ציין שמדובר בר בהסכם השלישי במתכונת דומה, לאחר שקמהדע חתמה על הסכמים דומים עם חברה איטלקית וחברה צרפתית. לדבריו, שיתוף הפעולה מבוסס על פיתוח תהליך ייצור עבור החברות האירופיות, שיאפשר להן להשתמש בחלקי פלזמה שאותם הן מפיקות כיום כתור צד לוואי של פיצול הפלזמה לרכיביה ונאלצות להשמיר, בעלות של 20 דולר לק"ג.

לדברי עוזרי, קמהדע תיתן לאותן חברות שירותי פיתוח בתשלום, ובשלב מאוחר יותר – לאחר שהחברות יבצעו ניסויים קליניים כמוצר ויקבלו את אישור רשויות הבריאות – היא תעביר לחברות האירופיות את תהליך הייצור תמורת תמלוגים, או לחלופין פין תייצר עבורן את המוצר במתקניה. עוזרי אמר שהסכמים אלה יגבירו את הזמינות של חומר הגלם לייצור התרופה, שכיום נמצא במחסור. מניית קמהדע עלתה אתמול ב-4.1% במחזור של 2.5 מיליון שקל, פי 3 מהמחזור הממוצע בה. קמהדע השלימה עלייה של 75% מאז הונפקה באוגוסט 2005. יורם גביון

מתמשים נשיא: 3 בכירים נצוו ממשלה אוכפיות ברוח של 4.6 מיליון דולר

160% – זה הזינוק של מניית צורן בשנה האחרונה, ממחיר של פחות מ-11 דולר ליותר מ-28 דולר. החברה, המתמחה בשבבים למוצרי צריכה אלקטרוניים, כמו מצלמות דיגיטליות ונגני DVD, נסחרת בנאסד"ק לפי שווי של 1.3 מיליארד דולר, לאחר שהמניה שברה מחיר שיא של 13.6 דולר במחזור האחרונה.

לוי גרברג

חבריה הטובים ביותר של מניה במחיר שיא הם מימושי בעלי עניין או נושא המשרה, ומקומם לא נפקד מצורן. לוי גרברג, מנכ"ל צורן, מימש בסוף אפריל 96 אלף אופציות. מחיר המימוש שלהן היה 12.4 דולר, וגרברג מכר את המניות במחיר של 27.3 דולר, מה שאומר שרשם רווח לפני מס של כ-1.4 מיליון דולר. בנוסף, מכר גרברג 7,600 מניות, דבר שהניב רווח נוסף של כ-213 אלף דולר. יצחק שנברג, סגן נשיא לפיתוח עסקי צורן, הגיש בימים האחרונים בקשה למימוש 20 אלף מניות צורן, שיגיעו ככל הנראה מימוש אופציות. אבל עוד קודם לכן, בסוף אפריל, מימש שנברג כ-38 אלף אופציות במחיר מימוש נמוך במיוחד – כ-4 דולרים למניה. המניות נמכרו במחיר של כ-27.8 דולר, כך שמדובר ברווח של כ-900 אלף דולר. קרל שניידר, סמנכ"ל הכספים של צורן, מצטרף למימושים עם מכירה של כ-113 אלף מניות שנבעה מימוש אופציות במחירי מימוש הנעים בטווח רחב של 13.6-4 דולר למניה. המניות, שנמכרו במחיר של 27 דולר למניה, הניבו רווח של כ-2.1 מיליון דולר. שירלי יום טוב

באפט שם אותנו על המפה, אבל לא הביא בשורה כלכלית של ממש

להשקעה בישקר אין כל קשר לכלכלת ישראל. ברקשייר האת'אווי רכשה את ישקר מכיוון שמצאה חברה שעומדת בסטנדרטים שהציבה ומשום שהאנשים שעומדים מאחוריה "עשו את זה" לבאפט

אם יורשה לי להמר, המחיר ששילם באפט נראה מפולפל רק בשל היקפו. ההימור שלי בישקר רווחיות עוד הרבה יותר מכפי שנרמה לנו, ובאפט רכש אותה במחיר סביר ולא דווקא גבוה יותר מהמחיר התיאורטי שעל פיו היתה נסחרת כיום אילו היתה חברה ציבורית. יותר מזה, אפשר לומר שבאפט רכש את ישקר למרות היותה חברה ישראלית, ולא בשל היור תה חברה ישראלית. סביר להניח כי אילו ישקר היתה חברה ברוילית או ספרדית, זה לא היה המשתנה המסביר בעשיית העסקה. ואם התחלנו בצינון ההתלהבות מהבעת האמון של באפט בכלכלת ישראל, מחיריה ומצבה הפיננסי – אי אפשר להתאפק ולהסתכן בהימור נוסף: הסיכוי שבאפט יעשה עסקה נוספת בישראל אינו גבוה. יש בישראל חברות בודדות העונות על קריטריוני ההשקעה של ברקשייר האת'אווי, חברות בפרופיל של מכתשים אגן וטבע.

אז מה כן יוצא לכולנו מרכישת ישקר? כמה דברים: הראשון שהוא לא פחות חשוב – כבוד. באפט "עשה כבוד" לישראל, הבטיח לבוא לבקר פה, וכמו האפיפיור בזמנו גם לבאפט יש את קהל האמאנינים שלו, והוא בהחלט צפוי לשים אותנו על הרדאר. בנוסף, קיבלנו אישור מבית הלל שיש יכולת גם לאנשי עסקים ישראלים לבנות חברות גלובליות ולייצר ערך מדהים בעבור בעלי המניות שלהם. ולבסוף, אפשר ללמוד שיישום האני מאמין שלך, גם אם הוא כרוך בפשטות ואי-מוץ ערכים "רכים", אפילו בעולם העסקי – הוא משהו בעל ערך רב ולא רק ערך מופשט אלא גם בדולרים. הכותב הוא מנכ"ל חברת קשרי משקיעים

וכמובן יציבותה של הממשלה החדשה. ובכן, לדעתי להשקעה של ברקשייר האת'אווי בישקר אין כל קשר לכלכלת ישראל, לא למצבנו הפיננסי בעולם ובוודאי לא לרמות המחירים בשוק המניות. ברקשייר האת'אווי רכשה את ישקר מכיוון שמצאה חברה שעומדת בסטנדרטים שהציבה ומשום שהאנשים שעומדים מאחוריה "עשו את זה" לבאפט וצוותו.

מאחורי עסקת העשור רוני גבריאלוב

באפט הוא אחד ממשקיעי המיקרו הגדיר לים שפטר עצמו מהצורך האובססיווי לנחש את כיוון השוקים בטוח הקצר, והוא אינו ממשקיע הגדול בעולם, שסודו בפשטותו, עשה לנו משהו שעושים בדרך כלל מותגי על בינלאומיים לפרובינציות המשועות לתשרי מת לב – הוא שם אותנו על המפה. זו התחרושה בבוקר יום ראשון של כולנו: גאוה מוצדקת מצד אחד, ותחושה מנחמת וברורה שממחר שום דבר כבר לא יהיה אותו דבר מצד שני.

התחושה הזו המוכרת לנו היא הרבר שבו אני מעוניין להטיל ספק. באפט הצליח להישאר אדם ערכי עם תרבות וערכים ראויים לקנאה גם אחרי שנהיך פך לאחד האנשים העשירים בעולם. יותר מכך, הרבר המרשים ביותר לדעתי בדרך בה מבצע באפט השקעות הוא היכולת שלו להתמיד בפילוסופיה שקבע לעצמו ולא להיסחף אחרי תענועים מזדמנים ששוק המניות מספק לנו לעתים. בדיוק בגלל היכולת המורפלאה הזו שלו אני מאמין שמעבר להתרגשות הגדולה, המבורכת כשלעצמה, אין בעסקה עצמה בשורה רבה מעבר לכך. בדמיוננו אנחנו כבר רואים כי העסקה המדוברת היא אישור מבורך וחשוב למחירי איגרות החוב שלנו, מניות הבנקים, נדל"ן